

173. Mely igen jó az Úr Istent dicsérni

Vad Péter Zsigmond

1. Mely i - gen jó az Úr Is - tent di - csér - ni, Fel - sé - ged - nek, én U - ram, é - ne - kel - ni,

3
Szent ne - ve - det di - csér - vén ma - gasz - tal - ni, És min - de - nütt e vi - lá - gon hir - det - ni.

2. Jókor reggel irgalmadat hirdetni, Igazságodról éjjel gondolkodni,
Hegedűvel, orgonával zengetni, Minden éneklő szerszámmal tisztelni.

3. Csudaképpen én vigasztalást vészek, Cselekedetidre hogyha tekintek,
Kezeidnek munkájában örvendek, Teremtőmnek, megváltómnak éneklek.
4. Az esztelen ember ezt nem ismeri, A hitetlen bolond ember nem érti;
Kinek rólad nincs igaz ismereti: Szent Fiadban mert nincs hite önéki.
5. E világon gonoszok gyökereznek, Kik mindenkor hamisan cselekesznek;
Mint a füvek, virágoznak, terjednek, Hogy örökül-örökké elvesszenek.
6. Lám, ezeket, Uram, felséges Isten, Kik támadnak a te szent igéd ellen,
Viaskodnak a te híveid ellen: Megbünteted, mert vagy örök Úr Isten.
7. Rólad, Uram, akik megemlékeznek, Mint a pálma, olyan szépen zöldellnek;
Mint cédrusfák, ugyan meggyökereznek Az igazak, kik igaz hitben élnek.
8. Vallást tesznek minden emberek előtt, Hogy az Isten igaz mindenek fölött;
Hamisságot soha nem cselekedett, Mint köszikla, ő ad nagy erősséget.